

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2022

1298/2022

Laki

tutkimus- ja kehittämistoiminnan menoihin perustuvista lisävähennyksistä verotuksessa

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään elinkeinonharjoittajan ja maatalouden harjoittajan oikeudesta tehdä elinkeinotoiminnan tai maatalouden verotettavasta tulostaan tutkimus- ja kehittämistoimintaan kohdistuvien palkkojen ja ostettujen tutkimus- ja kehittämistoiminnan palveluiden menojen määrään perustuva yleinen lisävähennys sekä tällaisten menojen määrän lisääntymiseen perustuva ylimääräinen lisävähennys.

Lisävähennyksiin on oikeutettu omaan elinkeinotoimintaansa tai maatalouteensa liittyvää tutkimus- ja kehittämistoimintaa harjoittava verovelvollinen. Oikeus lisävähennyksiin on myös Suomessa rajoitetusti verovelvollisella Suomessa sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta harjoitetun tutkimus- ja kehittämistoiminnan perusteella.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *tutkimus- ja kehittämistoiminnalla* sellaista luovaa ja systemaattista toimintaa tiedon lisäämiseksi tai tiedon käyttämiseksi uusiin sovelluksiin, jolla tavoitellaan jotain olennaisesti uutta;

2) *palkalla* tutkimus- ja kehittämistyötä tekeville työntekijöille välittömästi tämän työn perusteella maksettua ennakoperintälain (1118/1996) 13 §:ssä ja ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain (1551/1995) 1 §:ssä tarkoitettua palkkaa; ei kuitenkaan tuloverolain (1535/1992) 66–68 §:ssä tarkoitettuja etuja;

3) *ostetulla tutkimus- ja kehittämistoiminnan palvelulla* verovelvollisen omaan toimintaan liittyvän tutkimus- ja kehittämistoiminnan harjoittamiseksi ulkopuoliselta taholta hankittua ja ulkopuolisen henkilöstön tuottamaa palvelua.

3 §

Yleisen ja ylimääräisen lisävähennyksen peruste

Yleinen lisävähennys lasketaan verovelvollisen omaan elinkeinotoimintaan tai maatalouteen liittyvään tutkimus- ja kehittämistoimintaan kohdistuvien palkkojen ja ostettujen tutkimus- ja kehittämistoiminnan palveluiden menojen yhteismäärän perusteella.

Elinkeinonharjoittajan yleisen lisävähennyksen perustetta laskettaessa otetaan verovuonna huomioon sellaiset elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 8 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetut palkat sekä sellaiset ostettujen tutkimus- ja kehittämistoiminnan palveluiden menot, joiden suorittamisvelvollisuus on mainitun lain 22 §:n 1 momentin mukaisesti syntynyt kyseisen verovuoden aikana.

Maatalouden harjoittajan yleisen lisävähennyksen perustetta laskettaessa otetaan verovuonna huomioon sellaiset maatilatalouden tuloverolain (543/1967) 6 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetut palkat sekä sellaiset ostettujen tutkimus- ja kehittämistoiminnan palveluiden menot, jotka on maksettu verovuonna.

Ylimääräinen lisävähennys lasketaan kaikkien 1 momentissa tarkoitettujen palkkojen ja ostettujen tutkimus- ja kehittämistoiminnan palveluiden menojen yhteismäärän tosiasiallisen lisääntymisen perusteella. Ylimääräisen lisävähennyksen perusteena olevien menojen määrä on tosiasiallisesti lisääntynyt, jos verovelvollisen kaikki yleisen lisävähennyksen perusteena olevat menot verovuonna ovat suuremmat kuin vastaavat menot edellisenä verovuonna.

4 §

Yleisen lisävähennyksen määrä

Yleisen lisävähennyksen määrä on 50 prosenttia 3 §:n 1 momentissa tarkoitettusta tutkimus- ja kehittämistoiminnan palkkojen ja ostettujen tutkimus- ja kehittämistoiminnan palveluiden menojen yhteismäärästä.

Yleisen lisävähennyksen enimmäismäärä verovuonna on 500 000 euroa.

Yleistä lisävähennystä ei myönnetä, jos verovuonna vähennettävä määrä on alle 5 000 euroa.

5 §

Ylimääräisen lisävähennyksen määrä

Ylimääräisen lisävähennyksen määrä on 45 prosenttia 3 §:n 4 momentissa tarkoitettusta tutkimus- ja kehittämistoiminnan palkkojen ja ostettujen tutkimus- ja kehittämistoiminnan palveluiden menojen tosiasiallisen lisäyksen määrästä.

Ylimääräisen lisävähennyksen enimmäismäärä verovuonna on 500 000 euroa.

6 §

Erinäiset säännökset

Lisävähennyksiä ei saa tehdä siltä osin kuin verovelvollinen on saanut suoraa valtiontukea tai muuta julkista tukea lisävähennysten perusteeksi muutoin hyväksyttäviin menoihin.

Yleistä lisävähennystä ei saa tehdä ostettuja tutkimus- ja kehittämistoiminnan palveluita koskevien menojen perusteella siltä osin kuin samoihin menoihin on vaadittu lisävähennystä tutkimus- ja kehittämistoiminnan lisävähennyksestä verovuosina 2021–2027 annetun lain (1078/2020) perusteella.

Lisävähennyksiä ei saa tehdä elinkeinotoiminnan tuloksi luetusta, konserniavustuksesta verotuksessa annetussa laissa (825/1986) tarkoitettusta konserniavustuksesta.

Poiketen siitä, mitä tuloverolain 119 §:n 2 momentissa säädetään, lisävähennykset luetaan osaksi elinkeinotoiminnan ja maatalouden tappiollista tulosta.

7 §

Lisävähennykset yritysjärjestelyssä siirtyvästä tutkimus- ja kehittämistoiminnasta

Elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 a §:ssä tarkoitetun sulautumisen yhteydessä vastaanottavan yhtiön verotuksessa vähennetään sulautumisessa siirtyneeseen tutkimus- ja kehittämistoimintaan kohdistuvien palkkojen ja ostopalveluiden perusteella enintään 4 ja 5 §:n mukaiset määrät vähennettynä sulautuvan yhtiön verotuksessa verovuonna vähennetyillä määrillä.

Mitä 1 momentissa säädetään sulautumisesta, sovelletaan myös elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 c §:ssä tarkoitetun jakautumisen ja 52 d §:ssä tarkoitetun liiketoimintasiirron yhteydessä sekä hankkivan yhtiön verotuksessa liiketoiminnan hankinnan yhteydessä.

8 §

Menettely

Lisävähennyksiä on vaadittava ennen verotuksen päättymistä. Verovelvollisen on esitettävä riittävä selvitys lisävähennysten myöntämisen edellytysten täyttymisestä ja lisävähennysten laskentaperusteena käytettävistä palkkamenoista ja ostettujen tutkimus- ja kehittämistoiminnan palveluiden menoista. Verohallinto antaa tarkempia määräyksiä selvitykseen tarvittavista tiedoista.

Muilta osin lisävähennyksiin sovelletaan verotusmenettelystä annettua lakia (1558/1995).

9 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2023.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 2023 toimitettavassa verotuksessa. Tämän lain 3 §:n 4 momenttia ja 5 §:ää sovelletaan kuitenkin ensimmäisen kerran vasta vuodelta 2024 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 29.12.2022

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Valtiovarainministeri Annika Saarikko